ΝΑ ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΠΛΗΡΩΣΕ Ο ΛΑΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΜΑΚΕΛΕΙΑ

Γράφαμε χτές ότι οι πολεμικές δαπάνες αυξάνονταν σταθερά από χρόνο σε χρόνο, όταν οι Γραικύλαι άστοι και τσιφλικάδες έρριξαν το λαό μιας στή φωτιά τού πολέμου. Σέ κάθε νέα οικονομική χρήση τά πολεμικά έξοδα παραφούσκωναν και οι φόροι διπλασιάζονταν και τριπλασιάζονταν. Στήν οικονομική χρήση 1919—20 τό σύνολο τών έξόδων *ξεπασε τό 1 δισεκατομμύριο* 622 έκατομμύρια. Από τό ποσό αύτό ξοδεύτηκαν 751 έκατομμύρια γιά τό ύπουργείο Στρατιωτικών, 78 έκατομμύρια γιά τό ύπουργείο Ναυτικών, 72 έκατομμύρια γιά τό ύπουργείο Εσωτερικών και 125 γιά τό ύπουργείο Συγκοινωνίας, δηλ. 1024 έκατομμύρια γιά τή διεξαγωγή τού πολέμου ή 60,5 % τού γενικού προϋπολογισμού.

Στήν έπόμενη χρήση 1920—21 φορτώθηκαν στό λαό άλλα 500 έκατομμύρια φόροι και ό γενικός προϋπολογισμός έφτασε τά 2 δισεκατομμύρια 165 έκατομμύρια. Οι νέοι φόροι τού μισού δισεκατομμυρίου μπήκαν γιά ν' αυξηθούν οι πολεμικές δαπάνες. Έτσι δόθηκαν πιστώσεις 942 έκατομμυρίων γιά τό ύπουργείο Στρατιωτικών, 105 γιά τό ύπουργείο Ναυτικών, 119 έκατομμύρια γιά τό ύπουργείο Εσωτερικών και 163 έκατομμ. γιά τό ύπουργείο Συγκοινωνίας. Τό σύνολο, λοιπόν, τών πολεμικών έξόδων γιά τή χρήση 1920—21 ήταν 1330 έκατομμύρια.

Οι προϋπολογισμοί τού 1921—22 και τού 1922—23 άνοιξαν νέες άγιάτρευτες πληγές. Οι άρχουσες τάξεις, οι έμποροι τού πολέμου, οι λησταί τού λαϊκού μόχθου χρειάζονταν κι' άλλα δισεκατομμύρια γιά νά συνεχίσουν τήν ιμπεριαλιστική τυχοδιωκτική πολιτική, γιά νά πραμηθεύονται τά σύγχρονα τού θανάτου. Και ένώ μέ τό συχαμερό σύνθημα τής «μεγάλης ιδέας» άφάνιζαν και πολιτοποιούσαν στό πολεμικό σφαγείο τό άνθος τής νεολαίας τού έργαζόμενου έθνους μας στή Μικρά Ασία, έβαζαν *φόρους* πάνω στούς φόρους στούς γονείς και στούς παπούδες τών στρατευμένων παιδιών.

Ο προϋπολογισμός τού 1921—22 έκλεισε μέ 3 δισεκατομ. 397 έκατ. έξοδα, πράγμα πού σημαίνει ότι έβαλαν οι Γραικύλοι πατριδοκάπηλοι 1250 νέους φόρους. Τή χρονιά έκείνη ξοδεύτηκαν γιά τό ύπουργείο Στρατιωτικών 1619 έκατομμ., γιά τό ύπουργείο Ναυτικών 200 έκατομμύρια, γιά τό ύπουργείο Εσωτερικών 127 έκατομμύρια και γιά τό ύπουργείο Συγκοινωνίας 194 έκατομμύρια. Συνολικά δηλ. γιά τή διεξαγωγή τού πολέμου 2220 έκατομμ. σέ προϋπολογισμό 3397 ή 61 % τών γενικών έξόδων.

Στό 1922—23 ή κατάσταση χειροτέρευε. Ένώ τά παιδιά τού λαού στέλνονταν σιό Σαγγάριο, γιά νά βροῦν βέβαιο θάνατο, άπό τόν βασιληᾶ, τόν Γούναρη, τόν Στράτο, τόν Τσαλδάρη και τόν Πρωτοπαπαδάκη πού είχαν ύποσχεθεῖ είρήνη και έπιστροφή στά σπίτια τους, ό μή στρατευμένος λαός ύποχρεώνονταν νά πληρώσει κι' άλλα 1200 έκατομμύρια νέους φόρους. Ο προϋπολογισμός έφτασε τά 4.485 έκατομμύρια και άπ' αύτά ξοδεύτηκαν *2076 έκατομμύρια γιά τό ύ*πουργείο Στρατιωτικών, 228 γιά τό ύπουργείο Ναυτικών, 175 γιά τό ύπουργείο Εσωτερικών και 237 γιά τό ύπουργείο Συγκοινωνίας. Συνολικά 2716 έκατομμύρια ή τά 61 % τών γενικών δαπανών.

Αύτές ήταν οι συνέπειες τού πολέμου σέ χρήμα. Έβαζαν οι Γραικύλοι φόρους αίματος στό λαό και ξώτευαν γιά κανόνια και άλλα πολεμοφόδια τά 60—65 % τού συνόλου τών είσπράξεων, ένῶ γιά τό ύπουργείο Παιδείας διαθέτανε ποσότητες 2—2,5 % τού προϋπολογισμού. Παράλληλα έκαναν οι πατριδοκάπηλοι δάνεια πολλών δεκάδων δισεκατομμυρίων και καταχρέωσαν τή χώρα μας μέ πολεμικά χρέη.

Ύπάρχει όμως και ένας άλλος πιό άπαίσιος άπολογισμός τού πολέμου, ό άπολογισμός σέ αίμα, σέ σκοτωμένους σέ τσαντιατίες, σέ αιγιαλίτους και σέ έξαφανισθέντες. Γιά τόν άπολογισμό αύτό θά μᾶς δοθεῖ ή εύκαιρία — πολύ σύντομα έλπίζουμε — νά γράψουμε σέ ξεχωριστό σημείωμα.

Β. ΑΛΜΥΡΟΣ

ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΟΥΕΡ

(Συνέχεια άπ' την 1η σελίδα).

φορές; Και ποιό ήταν τό άποστέλεσμα: Ή Πάουερ πάντα τά κατάφερνε ενά βγαίνει λάδι» και οι Ρωμηοί ραγιάδες της πλήρωναν πάντοτε και πληρώνουν τά σπασμένα.

Δέν πρόκειται σήμερα νά ύπολογηθοῦμε μέ τά μεμονωμένα δυστυχήματα τής Πάουερ, πού τόσο άκριβοπληρώνονται άπ' τό προσωπικό της και τόν πληθυσμό. Μέ αύτή τή δευλειά άσχολιένται όλοι οι πουλημένοι κοιβδηλοφόροι πού πληρώνονται γιά ν' *άποδείχνουν* ότι άλλο πράμα είνε ή ληστρική Πάουερ μέ τ' άποικιακά της προνόμια και άλλο τά άτελείωτα και αίματηρά δυστυχήματα πού προκαλεῖ.

Γιά μᾶς τέτοια διάκριση δέν μπορεῖ νά σταθεῖ, γιατί δέν ύπάρχει και στήν πραγματικότητα. Γιά μᾶς τά ζητήματα αύτά είνε πολύ πιό άπλᾶ και πολύ πιό καθαρά. Ή Πάουερ δέν είνε μιά κάποια εταιρεία. Είνε άφεντικό κυριάρχο στή τόπο μας. Κανένας πραγματικά λεύτερος λαός δέν θά μπορούσε νά τήν άνεχθεῖ αύτε και γιά μιά μέρα. Κι' όμως στό σβέρκο μας κάθεται χρόνια πολλά, άτέλειωτα. Και αύτά είνε τό άποτέλεσμα τής πολιτικῆς όλων τών άστικοτσιφλικάδικων κυβερνήσεων και κομμάτων, τών ξεΐσοχων αύτῶν λακέδων, πού μᾶς ξεπουλᾶν ξεδιάντροπα στούς ξένους, γιά νά μᾶς γδέρνουν μαζί τους και πού τήν άντεξαρτησία μας και τά κυριαρχικά δικαιώματα τοῦ λαοῦ μας τά κάνανε κλωτσοσκούφι στή διάθεση τοῦ πρώτου ξένου άντιτορπιλλικοῦ.

Πόσες και πόσες βδέλλες όπως ή Πάουερ και Ούλεν και Μόνδ Γιούλεν και Φασουτέσιον και έισιρεία Κωπαΐδας και Διεθνεῖς Οικονομικούς Έλέγχους κτλ. έχουν στό σβέρκο μας και μᾶς ρουφοῦν τή ζωή; Πόσες φορές πληρώσαμε όλα τά δάνεια τῶν πολέμων και τῆς έξόντωσής μας και πόσες φορές θά τά ξαναπληρώσουμε; Πόσα δισεκατομμύρια μᾶς ληστεύουν κάθε χρόνο οι ξένες έταιρεῖες; Πόσα θύματα πληρώσαμε στό τριφασικό και στά σαγάβαλα τής Πάουερ; Πόσα χρόνια τσακιζόμαστε στά σκοτάδια πληρώνοντας δισεκατομμύρια;

Και γιατί όλα αύτά; Μήπως είμαστε έμεῖς άνίκανοι νά φτιάσουμε άτμόπλοια τράμ δίχως τούς πειρατές τής Πάουερ; Είτε δέν μπορούμε νά φωτιζόμαστε δέκα φορές πιό φτηνά και δέκα φορές καλλίτερα; Γιά δέν θά φυτρώσει μπαμπάκι στήν Κωπαΐδα όταν θά λείψουν οι Κρῶσφιλδ; Είτε θά μᾶς πνίξουν τά δισεκατομμύρια, ὅπως τώρα μᾶς πνίζει ή *φοριατίωση, ή έλονοτία* και τ' άφροξέσια, όταν θά πάψει ό Δ Ο. Ε. νά μᾶς τ' άφπάζει;

Όλα αύτά τά τραβᾶμε γιατί οι ντόπιοι πλουτοκράτες, βενιζελικοί και άντιβενιζελικοί, φασίστες και κοινοβουλευτικοί, μοναρχικοί και ψευτοδημοκράτες, μᾶς ξεπουλᾶν ξεδιάντροπα στούς ξένους, ξέφαλίζοντας και αύτοί τό μερδικό τους. Αύτοί και οι κυβερνήσεις τους είνε οι προστάτες τῶν έγκλημάτων τής Πάουερ! Και άπ' τήν άτίμωση και τούς ξεντελισμούς αύτούς δέν θά σωθοῦμε παρά μόνον όταν θά λείψει ή σημερινή άστικοτσιφλικάδικη κυριαρχία. Τήν κατάσταση αύτή *την έβρεψε ή «δημο*κρατία». Και θά τήν κάνει τοιαχειρότερη ή μοναρχική παλινόρθωση. Γι' αύτό οι ξένοι ιμπεριαλιστές βιάζονται νά μᾶς φορτώσουν τόν Γεώργιο Γλύξμπουργκ.

Και άπ' τήν κατάσταση αύτή και τίς άδιάκοπες ταπεινώσεις θά σώσει τόν τόπο ή παλλαϊκή πάλη τῶν έργαζομένων, πού θά σαρώσει τό καθεστώς τῶν ντόπιων πλουτοκρατῶν και τῶν ξένων ληστῶν.

Τότε δέν θά ύπάρχει Πάουερ. Ούτε και οι άπό προμελέτη δολοφονίες της.

Και τότε κανένας ζουάβος και κανένα ξένο άντιτορπιλλικό δέν θά τολμᾶ νά μᾶς κάνει ό,τι θέλει.

Γιατί ό κυρίαρχος λαός, λεύτερο άφεντικό στόν τόπο του, δέν θά τά έπιτρέπει.

ριαλιστές και οι μαντζουριανοι πράχτορές τους, ζητοῦν μέ κάθε τρόπο νά δημιουργήσουν έπεισόδια γιά νά βροῦν άφορμή νά χτυπήσουν τήν Μογγολική δημοκρατία.

Οι Γιαπωνέζοι όμως δέν περιορίστηκαν σ' αύτά, άλλά δπως πληροφοροῦν χτεσινά και προχθεσινά τηλεγραφήματα θέτουν μιά σειρά έβδομαδιαίες άξιώσεις στήν Μογγολία και έπειδή βέβαια οι μογγόλοι άπόρριψαν τίς άξιώσεις αύτές ό άρχηγός τῆς γιαπωνέζικης άντιπροσωπείας Χακουράϊ δήλωσε ότι σέ μιά τέτοια περίπτωση ό Ιαπωνικός στρατός θά *ένεργήσει δραστηρίως*». Έτσι φαίνεται πιά ξεκάθαρα ό σκοπός τῶν γιαπωνεζων ιμπεριαλιστῶν, πού άποβλέπουν στήν κατάτγηση τῆς Μογγολικῆς Δημοκρατίας.

Χαρακτηριστικό στήν περίπτωση αύτή είνε ότι ό Γερμανικός τύπος τονίζει όρθά κοφτά ότι ή Ίαπωνία μέ τήν κατάγτηση τῆς Μογγολίας άποβλέπει στήν έπίθεση κατά τῆς Σοβιετικῆς Ένωσης. Έτσι βλέπει κανείς ότι ή κατάσταση στήν Άπω Άνατολή έξελίσσεται πρός ένα καινούργιο πόλεμο και τή φορά αύτή πρός τόν πόλεμο κατά τῆς Σοβιετικῆς Ένωσης.

Έτσι άπό μέρα σέ μέρα οι έστιες τού πολέμου πληθαίνουν και ό κίνδυνος τοῦ πολέμου γίνεται πιό άπειλητικός. Και σήμερα — 21 χρόνια ὕστερα άπό τό ξέσπασμα τοῦ πρώτου παγκόσμιου μακελειοῦ — οι ιμπεριαλιστές έτοιμάζονται νά ματοκυλίσουν ξανά τόν κόσμο και νά χτυπήσουν τή Σοβιετική Ένωση. Γι' αύτό καθε κανένας τῶν έργαζομένων μεθαύριο τήν 1η Αύγούστου, τή διεθνῆ μέρα τῆς άντιπολεμικῆς πάλης, είνε νά διαδηλώσουν τή θέλησή τους νά παλαίψουν ένάντια στόν πόλεμο και νά ύπερασπίσουν τή Σοβιετική τους πατρίδα.

ΘΕΑΤΡΟΝ
ΛΑΟΥ
ΠΑΤΑΤΡΑΚ
ΚΡΕΒΒΑΤΑ—ΙΑΤΡΙΔΗΣ
ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ ΔΟΥΚΑ
ΝΕΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
Έμφάνισις
ΛΟΥΙΖΑΣ ΠΟΖΕΛΙ
Δύο όρχήστραι
Σκηνικά Σήι
Συνθέτης—Διευθυντής όρχήστρας
ΝΤΕ ΑΝΤΖΕΛΙΣ

Διευθυντής τῆς Σύνταξης και προϊστάμενος τυπογραφείου : Ζαπαρτίδης Χριστόφορος. Περιστέρι, τε τράγωνο 18. Γερμανικές παράγκες.

Γράμματα νά στέλνωνται στή διεύθυνσ : Έφημερίδα «Ριζοσπάστην», Θεμιστοκλέους 15.

Τηλεγραφήματα: «Ριζοσπάστην», Άθήναι.

ΤΟ ΕΙΔΙΚΩΤΕΡΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΚΚΕΝΩΣΕΩΣ ΒΟΘΡΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΝΟΜΩΝ
ΕΚΤΟΣ ΤΡΑΣΤ
Δι' αύτοκινήτων μετ' άπορροφητικῶν μηχανῶν χωρητικότητος 4 τόννων και βυτιοφόρων αύτοκινήτων ιυκτός. Άναλαμβάνομεν άποφράξεις, διοχετεύσεις και καταπκευήν στεγανῶν βόθρων.
ΚΩΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ και Σία
Άθηνᾶς και Εύπόλιδος 12. τηλέφ. 25-936, έναντι τοῦ γνωστοῦ ώρολογοποιείου Χ. Γ. Παπαδοπούλου, Άθήνας 56. Προσέξατε τήν διεύθυνσιν.

ΟΙ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΙ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΙ Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ „ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ"

Τό προχθεσινό «Ἐλεύθερο Βῆμα» είχε γράψει ένα μεγάλο άντισοβιετικό άρθρο γιά νά δείξει τάχα πώς τά λεφτά γιά τή μεγαλειώδικη σοσιαλιστική άνοικοδόμηση ή Σοβιετική Κυβέρνηση τά βρίσκει άπό βαρειές φορολογίες και δημεύσεις και καταπιέσεις.

Τό άρθρο αύτό τό «Ἐλεύθερο Βῆμα» τό πῆρε άπ' τή «Ζουρνάλ ντέ Μοσκού» τής 22—6—35 (ύπογραφή Μ. Μπρόνσκι), τό *κλασταγράφησε* τό παρουσίασε σάν δική του έρευνα.

Ό «Ριζοσπάστης» άποκαλύπτοντας τήν πλαστογράφηση αύτής τής άλήθειας, έδωσε χθές τό πρῶτο κομμάτι τοῦ άρθρου τοῦ σ. Μπρόνσκι.

.....

Τό κομμάτι αύτό τοῦ άρθρου τοῦ σ. Μπρόνσκι λέει πώς στή Σοβιετική Ένωση, *έπειδή έγινε ή έθνι*κοποίηση τῆς γῆς, δέν δίνεται καμιά άποζημίωση άπαλλοτρίωσης γιά τή γῆ, πού πάνω της χτίζονται τά τεράστια έργα τῆς σοσιαλιστικῆς άνοικοδόμησης. Αύτό ὅμως δέ γίνεται στίς καπιταλιστικές χῶρες ὅπου δίνονται τεράστιες άποζημιώσεις στούς μεγαλοχτηματίες και μεγαλοικοπεδοῦχους κι' έτσι τά έργα πού τυχόν γίνονται στίς καπιταλιστικές χῶρες κοστίζουν δέκα φορές περισσότερο, σχετικά μέ τή Σοβιετική Ένωση.

.....

Νά μια μεγάλη οικονομία στή Σοβιετική Ένωση, τεράστια τά έργα τῆς άνοικοδόμησης, ὅσο και γιά τό κόστος τῶν έμπορευμάτων. Μά ὑπάρχει άκόμα άλλη μιά πηγή γιά τεράστιες οικονομίες στή σοσιαλιστική άνοικοδόμηση, σέ σύγκριση μέ τίς καπιτάλες στίς καπιταλιστικές χῶρες.

Στήν Ε.Σ.Σ.Δ. τό τραπεζιτικό σύστημα και ή πίστωση έθνικοποιηθήκανε. Τά λεφτά πού δίνουνται στίς μακροπρόθεσμες πιστώσεις και στίς πιστώσεις πού γίνονται γιά τίς μεγάλες κατασκευές, δέν έπιβαρύνονται μέ τόν προεξοφλητικό τόκο. Τά λεπτά πού χρειάζονται γιά τήν άνοικοδόμηση στήν Ε.Σ.Σ.Δ. και περισσεύουν άπ' τό σύστημα τῆς πίστωσης, προέρχονται άπ' τίς πιστώσεις τοῦ *προϋπολογισμοῦ*, άπ' τίς πραγματοποιούμενες οικονομίες σιούς διάφορους κλάδους τῆς έθνικῆς οικονομίας και δέν έξοφλοῦν παρά ένα κατώτατο έπιτόκιο μέ τόν άποκλειστικό σκοπό νά σκεπαστοῦν τά έξοδα τῆς λογιστικῆς τῶν Τραπεζῶν. Ή τραπεζιτική πίστωση δέν άποβλέπει στό κέρδος. Άν στίς καπιταλιστικές χῶρες μιά άνώνυμη έταιρία ή τό ἴδιο τό Κράτος κάνει πιστώσεις γιά δημόσια έργα, παίρνει τό ποσό άπ' τή χρηματιστηριακή άγορά μέ ένα πολύ μεγάλο τόκο γιά μιά μακροπρόθεσμη πίστωση. Αύτό δέν ὑπάρχει στή Σοβιετική Ένωση κι' έτσι μπορεί νά *ἐχει μιά μεγάλη οικονομία στά ἔξο*δά της.

□□□□□

Πῶς μαζευτήκανε τά άναγκαῖα ποσά γιά τήν πρώτη πεντάχρονη περίοδο και πῶς μαζευτήκανε τά άναγκαῖα ποσά γιά τή σοσιαλιστική άνοικοδόμηση σέ τούτα τά δύσκολα χρόνια (δεύτερο πεντάχρονο πλάνο);

Άπ' τά 120 δισεκατομμύρια ρούβλια τοῦ πρώτου πεντάχρονου πλάνου, τά 72 δισεκατομμύρια δοθήκανε άπ' τόν κρατικό προϋπολογισμό και τά ύπόλοιπα άπ' τό λαό, άπό τύπου δανεῖων, άπό κοινωνικούς όργανισμούς και κοοπερατίβες (ὕλο τό σύστημα τῶν κοοπερατίβων, τίς κοινωνικές άσφαλίσεις, τά συνδικάτα) πού ἔχουνε πλάνα άνοικοδόμησης στό δικό τους τομέα.

Τό μέρος τοῦ σοσιαλιστικοῦ τομέα, στόν προϋπολογισμό, ξεπερνοῦσε τά 60 δισκατομμύρια ρούβλια στήν πρώτη πεντάχρονη περίοδο, σέ σύνολο 72 δισεκατομμυρίων, δηλ. πάνω άπό 82,6 %. Σ' αύτό τό ποσό *περιλαμβάνονται* 36 δισκατομμύρια, 300 έκατομμύρια ρούβλια πού είσπράχτηκαν άπό φόρους, 5 δισεκατομμύρια 400 έκατομμύρια ρούβλια πού *προέρχονται* άπό κέρδη τῶν κρατικῶν έπιχειρήσεων, 16 δισκατομμύρια 300 έκατομμύρια ρούβλια άπό μεταφορές και άπό τά ΤΤΤ και 2 δισεκατομμύρια ρούβλια άπό κέρδη τοῦ κρατικοῦ έμπορίου.

Τό φορολογικό σύστημα τῆς Σοβιετικῆς Ένωσης είνε πολύ διαφορετικό άπό τό σύστημα τῶν κεφαλαιοκρατικῶν κρατῶν. Είνε λεπτομερῶς φτιαγμένο παίρνοντας ὑπ' ὄψη τούς ὑλικούς ὅρους κάθε τμήματος τοῦ λαοῦ. Οι λιγώτερο εὔποροι πληρώνουνε λιγώτερα, οι πιό εὔποροι περισσότερα, τά μή έργαζόμενα στοιχεῖα πληρώνουνε άκόμα περισσότερα. Άν πάρουμε γιά παράδειγμα τή φορολογία καθαρᾶς προσόδου, τό άνώτερο ποσοστό τοῦ φόρου γιά τούς έργάτες και τούς ὑπαλλήλους, σέ εἰσόδημα άπό 20.000 ρούβλια, τό χρόνο είνε 3,3 %, τό κατώτερο πού δέ φορολογοῦνται είνε 1.200 ρούβλια τό χρόνο. Τό ὅλο τμῆμα τοῦ λαοῦ, τῶν έλευθέρων έπαγγελμάτων δηλαδή, τῶν ὁποίων τό κατώτερο ὅριο πού δέ φορολογεῖται είνε 1200 ρούβλια, ἄμα πιρνά τίς 20.000 ρούβλια τό χρόνο πληρώνει τά 20 % τοῦ εἰσοδήματός του.

Τά μή έργαζόμενα στοιχεῖα, οι ἔμποροι κ.τ.ρ. πληρώνουνε τά 80 % άπ' τό εἰσόδημά τους. Είνε παράδειγμα γιά τήν προσοχή πού δίνει τό Σοβιετικό Κράτος στή φορολογική του πολιτική, γιά τίς διάφορες ὁμάδες τοῦ λαοῦ τῆς χώρας.

Αύτή ή ἴδια ἀρχή ἰσχύει άκόμα και γιά τή φορολογία τοῦ κύκλου έργασιῶν, πού συμπεριλαμβάνεται στίς τιμές τῶν έμπορευμάτων.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Στήν πρώτη πεντάχρονη περίοδο είχαμε ένα κλεισμένο σύστημα συνεργατικῶν μαγαζιῶν πού οι τιμές τῶν έμπορευμάτων τῆς τρέχουσας κατανάλωσης κυμαίνονταν σύμφωνα μέ τίς διάφορες κατηγορίες τῶν έργαζομένων.

Τά μαγαζιά τά λεγόμενα «έμπορικά» ἔδιναν ένα συμπληρωματικό εἰσόδημα στό κράτος. Μπορούσες άπό καί γ' άγοράσεις δίχως δελτία (ὡς τά 1935 δαστοῦσε τό σύστημα αὐτό τῶν δελτίων), άντικείμενα πλατειᾶς κατανάλωσης σέ τιμές πολύ μεγαλύτερες ἀλλά σέ άπεριόριστη ποσότητα. Έτσι στήν περίοδο ὅπου τό σοβιετικό κράτος δέν είχε άκόμα έμπορεύματα φορδειάς κατανάλωσης σ' άρκετή ποσότητα, οι έργάτες κι' οι ὑπάλληλοι προτιμοῦσανε τήν χρειαζούμενη ποσότητα άπ' τά περίσσια πού τούς ἦταν άπαραίτητα σέ χαμηλές τιμές.

Αύτή ή περίοδο πέρασε. Τό σύστημα τῶν δελτίων καταγγέλθηκε γιά τά κυριώτερα έμπορεύματα σάν τό ψωμί, τά σιτηρά κ.τρ. Οι τιμές ἐξακολουθοῦνε νά πέφτουνε τή στιγμή πού οι μισθοί ἀνεβαίνουνε.

Στόν περίφημο *λόγο* πού ἔβγαλε ό σ. Στάλιν, στίς 4 τοῦ Μάη, ἔδειξε τήν άνάγκη γιαυτά τά μέτρα πού πάρθηκαν στήν πρώτη πεντάχρονη περίοδο. Είπε πώς τότε: «Ἔπρεπε νά κάνουμε μεγάλες θυσίες καί νά κάνουμε παντοῦ τήν πιό αὐστηρή οικονομία, νά κάνουμε οικονομία στή διατροφή, στά σχολειά, στά χειροτεχνήματα, γιά νά βροῦμε τά μέσα νά δημιουργήσουμε μιά βιομηχανία».

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

Ὑπάρχει ἀκόμη ἄλλη μιά πηγή εἰσοδήματος πού δέν παίρνει τέτοιες διαστάσεις στίς καπιταλιστικές χῶρες:

ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗΣ. Ὁ σ. Στάλιν μαζί μέ τούς συντρόφους Καγκαιόβιτς, Ὀρτζονικίτζε καί Καλίνιν ἐπεσκέφθηκε τό πεδίο δοκιμῶν αὐτοκινήτων καί τρακτέρ «Πάτι» καί παρακολούθησε ἐπί ὧρες τίς δοκιμές νέων τύπων τρακτέρ. Στή φωτογραφία φαίνεται ὁ σ. Στάλιν τήν ὥρα πού συνομιλεῖ μέ τόν ἀρχηγό τῆς Κεντρικῆς Διοίκησης κατασκευῶν αὐτοκινήτων καί τρακτέρ σ. Ντιμπέτς. Πλάτ στό σ. Στάλιν βρίσκεται ὁ σ. Καγκανόβιτς καί ἀριστερά ὁ σ. Καλίνιν.

Τό κομμάτι αύτό τοῦ «Ἐλεύθερου Βήματος» τό πῆρε άπ' τή «Ζουρνάλ ντέ Μοσκού» τής 22—6—35 (ὑπογραφή Μ. Μπρόνσκι), τό *κλασταγράφησε* τό παρουσίασε σάν δική του έρευνα.

Ὁ «Ριζοσπάστης» άποκαλύπτοντας τήν πλαστογράφηση αύτής τής ἀλήθειας, ἔδωσε χθές τό πρῶτο κομμάτι τοῦ ἄρθρου τοῦ σ. Μπρόνσκι.

.....

Τό κομμάτι αύτό τοῦ ἄρθρου τοῦ σ. Μπρόνσκι λέει πώς στή Σοβιετική Ένωση, *έπειδή έγινε ή έθνι*κοποίηση τῆς γῆς, δέν δίνεται καμιά ἀποζημίωση ἀπαλλοτρίωσης γιά τή γῆ, πού πάνω της χτίζονται τά τεράστια ἔργα τῆς σοσιαλιστικῆς ἀνοικοδόμησης. Αὐτό ὅμως δέ γίνεται στίς καπιταλιστικές χῶρες ὅπου δίνονται τεράστιες ἀποζημιώσεις στούς μεγαλοχτηματίες καί μεγαλοικοπεδοῦχους κι' ἔτσι τά ἔργα πού τυχόν γίνονται στίς καπιταλιστικές χῶρες κοστίζουν δέκα φορές περισσότερο, σχετικά μέ τή Σοβιετική Ένωση.

.....

Νά μια μεγάλη οικονομία στή Σοβιετική Ένωση, τεράστια τά ἔργα τῆς ἀνοικοδόμησης, ὅσο καί γιά τό κόστος τῶν ἐμπορευμάτων. Μά ὑπάρχει ἀκόμα ἄλλη μιά πηγή γιά τεράστιες οικονομίες στή σοσιαλιστική ἀνοικοδόμηση, σέ σύγκριση μέ τίς καπιτάλες στίς καπιταλιστικές χῶρες.

Στήν Ε.Σ.Σ.Δ. τό τραπεζιτικό σύστημα καί ἡ πίστωση ἐθνικοποιηθήκανε. Τά λεφτά πού δίνουνται στίς μακροπρόθεσμες πιστώσεις καί στίς πιστώσεις πού γίνονται γιά τίς μεγάλες κατασκευές, δέν ἐπιβαρύνονται μέ τόν προεξοφλητικό τόκο. Τά λεπτά πού χρειάζονται γιά τήν ἀνοικοδόμηση στήν Ε.Σ.Σ.Δ. καί περισσεύουν ἀπ' τό σύστημα τῆς πίστωσης, προέρχονται ἀπ' τίς πιστώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀπ' τίς πραγματοποιούμενες οικονομίες στούς διάφορους κλάδους τῆς ἐθνικῆς οικονομίας καί δέν ἐξοφλοῦν παρά ἕνα κατώτατο ἐπιτόκιο μέ τόν ἀποκλειστικό σκοπό νά σκεπαστοῦν τά ἔξοδα τῆς λογιστικῆς τῶν Τραπεζῶν. Ἡ τραπεζιτική πίστωση δέν ἀποβλέπει στό κέρδος. Ἄν στίς καπιταλιστικές χῶρες μιά ἀνώνυμη ἑταιρία ἡ τό ἴδιο τό Κράτος κάνει πιστώσεις γιά δημόσια ἔργα, παίρνει τό ποσό ἀπ' τή χρηματιστηριακή ἀγορά μέ ἕνα πολύ μεγάλο τόκο γιά μιά μακροπρόθεσμη πίστωση. Αὐτό δέν ὑπάρχει στή Σοβιετική Ένωση κι' ἔτσι μπορεί νά *ἔχει μιά μεγάλη οικονομία στά ἔξο*δά της.

□□□□□

Πῶς μαζευτήκανε τά ἀναγκαῖα ποσά γιά τήν πρώτη πεντάχρονη περίοδο καί πῶς μαζευτήκανε τά ἀναγκαῖα ποσά γιά τή σοσιαλιστική ἀνοικοδόμηση σέ τούτα τά δύσκολα χρόνια (δεύτερο πεντάχρονο πλάνο);

Ἀπ' τά 120 δισεκατομμύρια ρούβλια τοῦ πρώτου πεντάχρονου πλάνου, τά 72 δισεκατομμύρια δοθήκανε ἀπ' τόν κρατικό προϋπολογισμό καί τά ὑπόλοιπα ἀπ' τό λαό, ἀπό τύπου δανείων, ἀπό κοινωνικούς ὀργανισμούς καί κοοπερατίβες (ὅλο τό σύστημα τῶν κοοπερατίβων, τίς κοινωνικές ἀσφαλίσεις, τά συνδικάτα) πού ἔχουνε πλάνα ἀνοικοδόμησης στό δικό τους τομέα.

Τό μέρος τοῦ σοσιαλιστικοῦ τομέα, στόν προϋπολογισμό, ξεπερνοῦσε τά 60 δισκατομμύρια ρούβλια στήν πρώτη πεντάχρονη περίοδο, σέ σύνολο 72 δισεκατομμυρίων, δηλ. πάνω ἀπό 82,6 %. Σ' αὐτό τό ποσό *περιλαμβάνονται* 36 δισκατομμύρια, 300 ἑκατομμύρια ρούβλια πού εἰσπράχτηκαν ἀπό φόρους, 5 δισεκατομμύρια 400 ἑκατομμύρια ρούβλια πού *προέρχονται* ἀπό κέρδη τῶν κρατικῶν ἐπιχειρήσεων, 16 δισκατομμύρια 300 ἑκατομμύρια ρούβλια ἀπό μεταφορές καί ἀπό τά ΤΤΤ καί 2 δισεκατομμύρια ρούβλια ἀπό κέρδη τοῦ κρατικοῦ ἐμπορίου.

Τό φορολογικό σύστημα τῆς Σοβιετικῆς Ένωσης εἶνε πολύ διαφορετικό ἀπό τό σύστημα τῶν κεφαλαιοκρατικῶν κρατῶν. Εἶνε λεπτομερῶς φτιαγμένο παίρνοντας ὑπ' ὄψη τούς ὑλικούς ὅρους κάθε τμήματος τοῦ λαοῦ. Οι λιγώτερο εὔποροι πληρώνουνε λιγώτερα, οι πιό εὔποροι περισσότερα, τά μή ἐργαζόμενα στοιχεῖα πληρώνουνε ἀκόμα περισσότερα. Ἄν πάρουμε γιά παράδειγμα τή φορολογία καθαρᾶς προσόδου, τό ἀνώτερο ποσοστό τοῦ φόρου γιά τούς ἐργάτες καί τούς ὑπαλλήλους, σέ εἰσόδημα ἀπό 20.000 ρούβλια, τό χρόνο εἶνε 3,3 %, τό κατώτερο πού δέ φορολογοῦνται εἶνε 1.200 ρούβλια τό χρόνο. Τό ὅλο τμῆμα τοῦ λαοῦ, τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων δηλαδή, τῶν ὁποίων τό κατώτερο ὅριο πού δέ φορολογεῖται εἶνε 1200 ρούβλια, ἄμα περνᾶ τίς 20.000 ρούβλια τό χρόνο πληρώνει τά 20 % τοῦ εἰσοδήματός του.

Τά μή ἐργαζόμενα στοιχεῖα, οι ἔμποροι κ.τ.ρ. πληρώνουνε τά 80 % ἀπ' τό εἰσόδημά τους. Εἶνε παράδειγμα γιά τήν προσοχή πού δίνει τό Σοβιετικό Κράτος στή φορολογική του πολιτική, γιά τίς διάφορες ὁμάδες τοῦ λαοῦ τῆς χώρας.

Αὐτή ἡ ἴδια ἀρχή ἰσχύει ἀκόμα καί γιά τή φορολογία τοῦ κύκλου ἐργασιῶν, πού συμπεριλαμβάνεται στίς τιμές τῶν ἐμπορευμάτων.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Στήν πρώτη πεντάχρονη περίοδο εἴχαμε ἕνα κλεισμένο σύστημα συνεργατικῶν μαγαζιῶν πού οἱ τιμές τῶν ἐμπορευμάτων τῆς τρέχουσας κατανάλωσης κυμαίνονταν σύμφωνα μέ τίς διάφορες κατηγορίες τῶν ἐργαζομένων.

Τά μαγαζιά τά λεγόμενα «ἐμπορικά» ἔδιναν ἕνα συμπληρωματικό εἰσόδημα στό κράτος. Μπορούσες ἀπό καί γ' ἀγοράσεις δίχως δελτία (ὡς τά 1935 δαστοῦσε τό σύστημα αὐτό τῶν δελτίων), ἀντικείμενα πλατειᾶς κατανάλωσης σέ τιμές πολύ μεγαλύτερες ἀλλά σέ ἀπεριόριστη ποσότητα.